

[Hagbart Berg.]

den mest tilfredsstillende Ordning. Vi forvort Vedkommende er af den Opfattelse, at det Lovforslag, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat, er det Grundlag, hvorpaa vi maa se at hidføre en Løsning, og jeg skulde tro, at det er i alle Parters Interesse at søge at naa et Resultat, og derfor vil det ikke være gavnligt, at man kommer med yderliggaaende Forslag hverken til den ene eller den anden Side. Ser vi hen til, hvad Omkostningerne har været i de senere Aar, skulde jeg mene, at de foreslaaede ca. 40 Mill. Kr. er et økonomisk Grundlag, som man meget vel maa kunne arbejde paa fra de forskellige politiske Partiers Side, selv om man ikke er ganske enig om netop dette Beløb.

Naar man fra konservativ Side siger, at vi skal arbejde for en Omlægning af vore Skatter paa en Maade, der kan virke fremmende for Opsparingslysten, skal jeg sige, at vi meget vel fra Venstres Side kan gaa ind i et Arbejde af den Karakter. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den højtærede Finansminister eksempelvis har nævnt, at han arbejdede med den Tanke at lægge vor Indkomstbeskatning saaledes, at den opsparede Indkomst beskattes mindre end den Indkomst, der forbruges. Det er netop en Tanke i samme Retning. Men naar man dernæst atter i Vejle bruger det samme Udtryk, vi har hørt brugt herinde, at vi i højere Grad skal til at have Skatter paa fremmede Varer, er det naturligvis kun et smukkere Udtryk for de Konservatives almindelige Politik: en øget Beskatning paa det almindelige Forbrug. Men til en Beskatning af den Karakter, f. Eks. Indførelse af Kaffetold o. lign., kan man ikke vente nogen Medvirkning fra Venstres Side.

Naar man dernæst videre paa Skatteomraadet gør opmærksom paa, at vi med Hensyn til Ejendomsskatter bør gaa til en Omlægning, en Fastlæggelse af visse Byrder, saa vil man se, at det Forslag, der er fremme om Amtsbeskatning, netop bygger paa et Grundlag af en saadan Karakter, at der forhaabentlig ogsaa vil kunne blive Tale om et frugtbringende Samarbejde paa dette Omraade. Men naar man saa fortsætter med, at vi maa afskaffe Grundskylden, vil jeg for at undgaa enhver Misforstaaelse sige, at vi mener, det baade saglig og politisk set var et meget klogt Skridt, vi gik til, da vi indførte Grundskylden baade for Statens og Kommunernes Vedkommende, en Beskatning efter Princippet: lige Skat paa lige Jord. Jeg maa hævde, at det baade sagligt og poli-

tisk set havde været en uholdbar Stilling, om vi fremdeles i dette Land havde haft en Beskatning af den Karakter, at man med Føje kunde sige, at Husmandens Jord var beskattet højere end Herremandens Jord. Dette kan man ikke sige efter den Ordning, vi da gennemførte; den var i ingen Henseende revolutionær, men den indførte et retfærdigt Princip. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det konservative Folkeparti ved den Udtalelse, man nu har vedtaget, er gaaet bort fra et tidligere Programpunkt, idet man netop i en tidligere Kongresbeslutning udtrykkelig har sagt, at vi skulde have en Ejendomsbeskatning af den Karakter, at en Del af Skatten hvilede paa selve Jorden. Man har altsaa forladt dette konservative Programpunkt ved den nye Vedtagelse i Vejle.

Det er i øvrigt ogsaa interessant at se, at det konservative Partis nuværende Formand har udtalt sig om, at Tolden nu var henvist til Ubemærkethed, medens Partiets tidligere Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, har holdt en Tale her i Tinget, som det vil være fuldkommen umuligt for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at hævde var i nøje Overensstemmelse med det, han har sagt. Der er jo ikke et Medlem af dette høje Ting, ej heller indenfor det konservative Folkeparti, der ikke kunde forstaa, at der var en meget stor Forskel paa de to Taler. Men man er altsaa naaet til en Overenskomst i Vejle, efter hvilken Tolden ikke er henvist til Ubemærkethed, den er heller ikke sat i Forgrunden, Tolden er sat hen i en Parentes, det er nu kun en parentetisk Bemærkning i det konservative Program; det er saaledes, at man betragter Tolden som en eventuel Nødhjælp overfor de Erhvervsvanskeligheder, vi er inde i.

Endelig skal jeg sige, at vi forvort Vedkommende meget vel mener at kunne samarbejde med det konservative Folkeparti paa i højere Grad, end Tilfældet nu er, at faa vor sociale Lovgivning til at hvile paa Forsikringsprincippet; ikke mindst for den vigtigste Lovs Vedkommende, Aldersrenteloven, vil vi meget gerne gaa ind i et Samarbejde med det konservative Folkeparti og andre Partier paa at hidføre en Løsning i den her antydede Retning.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til Socialdemokratiets ærede Formand, det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg fremkom ganske naturligt med nogle Udtalelser vedrørende Landstingsvalget, og de Tal, jeg fremkom med, blev bestridt baade af det ærede Medlem Hr. Stauning, og jeg kunde vel sige: selvfølgelig ogsaa af det ærede